

У СУСРЕТ ПРИЈАТЕЉИМА

Јесте ли већ знали да неке људе можете да заволите и постанете јако добри пријатељи за само 7 дана? Признајем, ја нисам мислила да је то могуће док се нисам нашла на списку ученика који су у свој дом примили драге гошће из Шведске.

У јесен 2002. године, девет ученица из Ландскроне, скупа са својим професорима — насмијаном Аником и симпатичним Пјером — након тридесет сати путовања, стигли су у наш

Гимназијалци испред Хамлетовог дворца

град. Потрудили смо се да им боравак буде испуњен интересантним садржајима, упознавањем нашег поднебља, културе и начина живота. Поред тога, било је и доста забаве и смијеха тако да се искрено надам да су им Бањалука и Бањалучани остали у лијепом сјећању.

Један од разлога за то јесте и онај себичне природе — добијање похвале за гостопримство. Међутим, главни разлог је чињеница да су се наши гости, када смо замијенили улоге и када су они постали домаћини, сјајно снашли.

У априлу ове године, десет ученика Гимназије предвођени управом и наставним особљем школе, били су у Шведској. Званични циљ посјете био је упознавање образовног система њихове земље као и продубљивање контаката који представљају основ за даље пријатељство. Међутим, нама ученицима, то је првенствено било путовање до драгих пријатеља, оних дјевојака које смо завољели.

Наша прва дестинација био је Копенхаген, град који је већ деце-

нијама изузетно привлачан за туристе. Заиста је непоновљив доживљај видјети Малу сирену, чију тужну судбину оплакују валови, као и споменике, тргове, стара здања — свједоке прохујалог времена, која и данас одишу непролазним шармом. С друге стране, Копенхаген представља и модеран, урбани центар, тако да можемо закључити да је оно што смо видјели заиста успио спој старог и новог.

Када смо стигли у Шведску, у град Ландскрону, примљени смо изузетно топло. Морам да напоменем да је прича о „хладним Скандинавцима“ само мит, јер смо током нашег боравака наишли на изузетно пријатне, топле и срдачне људе. Оно што ме је посебно одушевило јесте количина

и разноврсност садржаја којом је био испуњен сваки минут наше посјете. Домаћини су заиста мислили на све: од посјете Хамлетовом дворцу, интересантног предавања о полицијском, образовном и економском систему Шведске и обиласка Малмеа, до посјете забавном парку, куглани и наравно, увида у ноћни живот Шведске.

Идејом о посјети Хамлетовог дворца сви смо били одушевљени, јер видјети здање које је генијалног Шекспира инспирисало да створи непоновљиво дјело „Хамлет“ заиста је привилегија. Величанствена грађевина, која доминира над питомим пејзажом око себе, лежи на узвишењу са ког бакарни кров, поззеленио од времена, стреми ка небу и свједочи о вијековима и трајним вриједностима.

Као што сам већ напоменула, у програм је била укључена и посјета граду Малмеу, на самом југу Шведске. Куће старе и по неколико вијекова, непролазне љепоте, посматрале су

Мала сирена

нас док смо шетали широким улицама овог монументалног града. Оно што се налази у самом центру, јесте нешто што је успјело да нам измама осмијех и што је разбијало монотонију кишних капи које су ритмично ударале. Било је то пет необичних свирача — свирача који су сачињавали камени квинтет. Те необичне статуе изгледају као да су ухваћене у тренутку покрета и ту заустављене, у том непомичном маршу. Они су, чини ми се, свирали љепшу мелодију и мамили више

Камени свирачи

осмијеха него читава филхармонија.

Да би се видјело какав је степен развијености једне земље, довољан је поглед на систем образовања. Завирили смо у учионице и чак и површан поглед нам је показао да млади Швеђани живе у земљи која је спремна да у њих улаже. На часовима је заступљена интерактивна настава, влада пуно опуштенија атмосфера и приснији однос професор—ученик. Због добре опремљености (нпр. музички кабинет подсјећа на студио,)